

Sobotna priloga dela 18. september 2010

Pogovor z Radoslavom Bohincem, rektorjem Primorske Univerze

NAŠ VISOKOŠOLSKI SISTEM JE VES ZAKRPAN IN ZASTAREL, REŠITVE ZAMUJAJO »V zadnjih tednih pred začetkom novega akademskega leta je našo visokošolsko sfero poleg objave novih smernic visokošolskega razvoja pretreslo tudi nekaj odmevnih afer. Novomeški obetavni visokošolski prostor se je izkazal za privatni imperij, v katerem so cilji dopuščali tudi korupcijo.

Vodstvo univerze na Primorskem (UP) pa si je najprej nakopalo hudo zamero zaradi odslovitve uglednih profesorjev humanistike, nato pa še javno zgražanje ob razkritju, da so bile proti peterici iz nekdanjega vodstva fakultete za management (FM) UP podane kazenske ovadbe, ker so v letih od 2005 do 2007 tržili nezakonito bližnjico do diplome.

Nič kaj prijeten položaj za rektorja UP prof. Rada Bohinca, ki si je lani kot predsednik rektorske konference še lahko privoščil temeljito pripravo zakona o univerzi. Zdaj pa v marsičem doživlja usodo svoje napadane predhodnice, dr. Lucije Čok, ki ji, tako njemu, **pri sekanju glav akademskih zmajev** niso kaj prida pomagale ne visokošolske ne politične izkušnje. A slednjih ima Bohinc vendar bistveno več.«

Tako je zapisano v uvodniku velikega intervjuja v SP z omenjenim rektorjem primorske univerze, ki ga tukaj ne bomo navedli, le delček, ker za osveščanje javnosti ta intervju ni pomemben, saj ne ponuja ničesar takega. Kvečem sprenevedanje in zavajanje. Bolj je pomembno vedeti, kakšni ljudje vodijo naše univerze in primer delovanja Rada Bohinca, ki ga najdete tudi na UDBA.net, je zelo indikativen.

V okviru tega intervjuja v sobotni prilogi Dela ga novinarka Jasna Kontler – Salamon opiše z naslednjimi besedami:

»61- letni Rado Bohinc, ki zase pravi, da je nagnjen k hiperaktivnosti in se navadno loteva več projektov hkrati, je odraščal v učiteljski družini na Gorenjskem, na ljubljanski pravni fakulteti **je diplomiral v štirih letih**, da bi se, kot je dejal, lahko čim prej ekonomsko osamosvojil.

Najprej se je zaposlil v Metalki, bil potem podpredsednik Gospodarske zbornice Slovenije in nato, **ko še ni dopolnil 40 let**, v zvezni gospodarski, v tisti Mikuličevi vladi, ki je po pol leta odstopila, ker zvezni parlament (beri partijska skupščina, pripomba OPS) ni sprejel predlaganih gospodarskih ukrepov.

Bohinc je še v prejšnji državi **pokazal podjetniško žilico** in ustanovil Slovenski inštitut za menedžment; ta je bil najprej delniška družba, nato je postal raziskovalni zavod – Bohinčevo raziskovalno področje so **statusno**

pravna razmerja in upravljanje korporacij

Dokler ni pred tremi leti postal rektor Univerze na Primorskem, je bil javnosti bolj znan po sodelovanju v dveh slovenskih vladah – od leta 1992 do 1996 je bil **minister za znanost in tehnologijo**, od leta 2000 do 2004 pa **minister za notranje zadeve** *min*

Obakrat ga je na ministrski stolček povabil Janez Drnovšek, zato so nekateri Bohinca uvrščali na stran LDS, a je bil kot pravi, ves čas zvest sedanji stranki Socialnih demokratov. Ko je bil še na GZS, je nekajkrat organiziral trimesečno menedžersko izobraževanje na univerzah v ZDA in se ga udeležil z več kot dvajsetimi **izbranimi posamezniki** iz akademskega in poslovnega sveta – med drugim z Janezom Prašnikarjem, Urošem Koržetom, Ludvikom Toplakom, Marjanom Kocbekom in drugimi, s katerimi ga je to trajno povežalo.

Bohinc je redni profesor in je učil na **več fakultetah** vseh treh naših javnih univerz, na mariborski Ekonomsko – poslovni fakulteti je bil nekaj časa polno zaposlen, a je kot pravi, pognal korenine samo na FDV, kjer predava že od konca 80. let in kjer še vedno ohranja profesuro – to je bil pogoj njegove privolitve v kandidaturo za rektorja – in kamor se menda namerava vrniti.

Nekateri so v tej naši Sloveniji tako uspešni, da lahko opravljajo kar več funkcij in poklicev naenkrat, da o kroženjih iz fotelja v fotelj sploh ne govorimo. In kot je videti iz zgornjega zapisa, so to nekateri zelo zgodaj začeli delati, že v bivši enopartijski državi, ki so jo s svojim neznanjem, nesposobnostmi tudi pomagali zavoziti.

Ne glede na to pa so tudi po letu 1990 s to prakso nadaljevali, celo s prevarami. Na osrednjih funkcijah so tudi danes, ko seveda kadrujejo po svoji meri in so sposobni **»posekati vse resnično akademske glave«**, ki ne delujejo v skladu z njihovimi zanikrnimi, že davno preživetimi miselnimi vzorci in titoističnimi metodami.

Igra na kitaro in poje, vse pa tako profesionalno kot je njegovo potikanje iz ene funkcije na drugo in tako že desetletja. Klinite na sliko.

Rado Bohinc (Foto: Bojan Velikonja)

Kako je Radoslava Bohinca pred 12 leti opisal magister Janez Šček v svoji knjigi »OPS - Gibanje novega tisočletja«, »Drugačna politika« pa vam predstavljamo v nadaljevanju, da si boste ustvarili svoje mnenje o tem vsestranskem funkcionarju, učitelju naše mladine in odraslih, gospodarstveniku, politiku, udbovcu, celo članu mafijske hobotnice in "znanstveniku." Mag. Janez Šček v svoji knjigi leta 1998:

»Bivši minister za znanost in tehnologijo Radoslav Bohinc, ki je menda tudi profesor na ljubljanski pravni fakulteti, je svoj magistrski znanstveni naslov dosegel z utemeljevanjem »sistema tržnih cen v socialističnem samoupravnem sistemu«, doktorski naslov pa z utemeljevanjem »družbene lastnine v funkciji upravljanja«.

O tem namreč pričata tudi njegovi knjigi s podobnim naslovom, ki sta bili v tiskarni že veliko pred obrambo njegovih »znanstvenih« naslovov (med tovariši kolegi so bile mogoče tudi take prevare). Kot pa mnogi vemo, sta zlasti ti dve (tudi največkrat opevani) temi doživeli celo najbolj klavrn konec na smetišču marksistične in kardeljanske ideologije.

Tega se očitno zaveda tudi omenjeni »znanstvenik«, saj v zadnji knjigi »Slovenski izziv« (mož je namreč tudi neumorni pisatelj) **prve od omenjenih knjig v svoji bibliografiji (povsem logično) sploh ni navedel, drugo pa je kar preimenoval v »Lastnina in upravljanje«.**

Vendar takrat zagotovo ni šlo za privatno lastnino, ker je ta knjiga izšla že v letu 1987 (mimogrede, avtorjeva knjiga je morala zaradi tega čakati v tiskarni več mesecev, saj je omenjeni imel tudi takšne privilegije). Kot pa mnogi dobro vemo, je ta mož s svojo »družbeno lastnino in upravljanjem« utrujal še na začetku nove slovenske države (tedaj je bil podpredsednik gospodarske zbornice), ko je bila uvedba privatne lastnine že neizogibno in dogovorjeno dejstvo.

V tistih časih je ustanovil tudi tako imenovani »inštitut za menedžment«, v okviru katerega so potem nastale vse teorije, podlage in dogovori za sedanje izredno močno in agresivno »menedžersko združenje« ter njihove nerazumne in popolnoma nerealne plače."

Ta zapis bi morala prebrati tudi novinarka, ki je pripravila popolnoma nekritični intervju v zadnji Sobotni prilogi, da bi v zvezi s temi prevarami vprašala tega »znanstvenika« kako to komentira. Ker se je treba dejansko vprašati o kredibilnosti vseh teh povzpetnežev, ki po vprašanju poštenosti, pokončnosti, verodostojnosti in konec koncev tudi strokovnosti ne morejo biti nikomur za zgled.

Zaradi tega potem res ni čudno, da je »naš šolski sistem ves zakrpan in zastarel, rešitve pa zamujajo«, kot pravi sam. Eden od vzrokov pa je zagotovo tudi on sam. A o sebi ima še vedno izredno dobro mnenje:

Eno od vprašanj novinarke iz zadnjega intervjuja:

»Čeprav niste več notranji minister, temveč rektor, je kar nekaj takih, ki jim niste pri srcu. Čemu to pripisujete?

Mogoče temu, da je pri meni zelo jasno postavljena meja, čez katero nisem pripravljen popuščati. Sem legalist, pravnik po poklicu in prepričanju, ki se dosledno drži zakonov in predpisov, in to terjam tudi od drugih. To pa marsikomu ni všeč. Druga črta je zame varovanje javnega interesa, ki ga vedno postavljam pred osebni interes. Tudi pri tem se me ne da premakniti...«

Res izjemno, seveda če ga nebi izdajale tudi take prevare, kot je spreminjanje naslovov lastnih del in prelivanje javnih finančnih sredstev v milo rečeno čudne namene in koristi.

In dodajamo še citat iz t.i. [mafijske hobotnice](#), v kateri najdete tudi ime in priimek omenjenega titoista Radoslava Bohinca in mnogih drugih, ki so nam ali pa nam še vedno krojijo naš vsakdan:

I. SPLOŠNI PODATKI

1. ROJSTNI IN OSTALI PODATKI

Dr. Rado Bohinc, rojen: 1949

2. SEDANJA FORMALNA FUNKCIJA IN ZAPOSLOVANJE

Profesor na FDV, predsednik Sveta ZLSD

3. DOSEDANJE FUNKCIJE IN OSTALI PODATKI S TEM V ZVEZI

Nekdanji generalni sekretar GZS, minister v jugovladi Branka Mikuliča, minister za znanost in tehnologijo v Drnovškovi vladi, podpredsednik SDU, predsednik sveta Združene liste

II. PODROČJE DELOVANJA

1. STROKOVNO PODROČJE

2. PODROČJE V MAFIJSKEM LOBIJU

Finance, znanost, tajne službe

III. MESTO V HIERARHIJI

1. MESTO V HIERARHIJI LOBIJA

Šef področja

2. NADREJENI

Janez Kocjančič, Herman Rigelnik, Živko Pregl

3. SODELAVCI NA PRIBLIŽNO ENAKI RAVNI

Ivo Vajgl, Darko Marin

4. PODREJENI

Vojka Ravbar, Rado Genorio, Ciril Bašković

5. SORODSTVO

IV. MOTIV SODELOVANJA V MAFIJSKEM LOBIJU

Osebne koristi, ideologija, kompromitacija

V. PERSPEKTIVE

1. MOŽNO NAPREDOVANJE V JAVNEM ŽIVLJENJU

Minister, predsednik gospodarske zbornice

2. MOŽNO NAPREDOVANJE V MAFIJSKEM LOBIJU

Bori se za Zemljaričevo mesto.

VI. PREDNOSTI IN SLABOSTI

Izkušen, zvit

2. SLABOSTI

Neinteligenten, bojazljiv

VII. DRUGI POMEMBNI PODATKI

Bil je sodelavec SDV, zadolžen za gospodarske delegacije, ki so potovale v tujino. Leta 1991 je bil eden od ustanoviteljev in podpredsednik SDU, podružnice Markovičeve stranke za Slovenijo, ki je ostro nasprotovala slovenski osamosvojitvi. V času ministirovanja na ministrstvu za znanost je mafijskemu lobiju preskrbel preko 35 milijonov DEM, ki jih je ukradel raziskovalnim projektom.”

Dodaten komentar ni potreben.

Kdor zlim prizanaša, dobrim škoduje! Hvala, ker ukrepate za boljšo Slovenijo!

Ekipa OPS